

VÁŽENÍ KOLEGOVÉ, MILÍ PŘÁTELE,

tento úvodník připravuji v době, kdy jsou sdělovací prostředky plné titulků hovořících o dvacátém výročí obnovy demokracie v naší zemi. Politici nepochybně tento okamžik využijí k oslavám i slavnostním projevům. I každého z vás jistě někdy napadají otázky, co se za 20 let změnilo, zda jsme nabyté svobody využili a naopak v čem jsme danou příležitost zužítkovat nedokázali. Dovolte mi několik zdánlivě nesourodých myšlenek, které mne v této souvislosti napadly a které se dotýkají i našeho života odborného.

Jaký je tedy náš život 20 let po revoluci? Ve společnosti převládá spíše frustrace a nespokojenost a jinak tomu asi nebude ani mezi urologickou obcí. Co je vlastně příčinou této nespokojenosti?

Současná společnost přisuzuje materiálním hodnotám mnohem větší roli, než tomu bylo dříve. Není proto divu, že málokdo z nás je spokojen s výší svého příjmu nebo s finančním zajištěním našeho oboru i celého zdravotnictví. Jsou to stesky celkem oprávněné, zvláště hledáme-li srovnání na západ od českých hranic. Z pohledu našeho operačního oboru je smutné, že se finanční limitace projevují hlavně v ocenění lidské práce, tedy i práce chirurga. Pro mne osobně ale není ani tak deprimující výše prostředků, ale hlavně nepřehlednost a nesystematičnost patrná v jejich využívání. Důsledkem je zaostávání v zavádění nových technologií, ať už proto, že nejsou k dispozici vůbec nebo jsou jinde, než by být měly.

Základním rysem současné společnosti je touha po úspěchu, který je spojován s ekonomickým bohatstvím a společenským postavením. Jednou z cest k úspěchu by mělo být i dosažené vzdělání. Proti tomuto trendu nelze nic namítnout, je ostatně hnacím motorem celé společnosti. Těžko však lze pochopit, proč stát hazarduje s celou dorůstající generací mladých odborníků. Systém specializačního vzdělávání je skutečně momentálně v troskách a důsledkem tohoto stavu bude pokračující odchod těch progresivnějších do zahraničí.

I přesto se ale domnívám, že pozitiva je možno najít a dokonce že převažují. Spočívají hlavně ve svobodě, kterou máme. Jejím důsledkem je i fakt, že mohu napsat článek s takto negativním a kritickým začátkem. Jen namátkou: Každý z nás má právo se kdykoliv vyjádřit k situaci ve společnosti, včetně urologické (ne každý je však ochoten tak učinit), všichni máme právo cestovat, kam uznáme za vhodné (čehož většina z nás poměrně často využívá).

Úspěchy lze najít i jinde. Naše odborná společnost zahájila již v 90. letech minulého století snahu o co nejblíže přičlenění k Evropské urologické společnosti (EAU), což bylo korunováno vznikem korporátního členství pro české urology. Ne každý docení význam tohoto kroku. Evropská urologická společnost je dnes nejprogresivnější a nejdynamičtější urologickou komunitou na světě. Přináší nám to snadnou dostupnost aktuálních informací i další možnosti. Druhou stranou mince je fakt, že těchto možností nedokážeme vždy využít. Stejně tak se zdá, že někdy dáváme přednost pohodlnosti před snahou prosadit se v silné konkurenci na evropské úrovni. Inspirace EAU vedla dle mého názoru i k vysoké kvalitě našich národních konferencí. Osobně je považuji za jedny z nej kvalitnějších a nejpečlivěji organizovaných mezi příbuznými společnostmi.

Určitě před námi není jednoduché období. Náš obor si musí aktivně hlídat své místo na slunci, i to však patří k důsledkům nabyté svobody. V minulosti jsme v tomto směru nebyli vždy úspěšní, věřme však, že jsme se dokázali ze svých chyb poučit. Nepomůže nám jistě ani nestabilní ekonomická situace, jejíž dopady se v oblasti zdravotnictví dle mého názoru teprve projeví. Na její důsledky bude třeba pružně reagovat. Za velmi pozitivní pro budoucnost považuji skutečnost, že si urologická společnost zachovala jednotu. Bude ji potřebovat do dalších každodenních zápasů, které před ní stojí.

Přeji všem krásné prožití Vánoc a hlavně mnoho úspěchů, spokojenosti a pozitivních myšlenek v roce 2010.

prof. MUDr. Marko Babjuk, CSc.